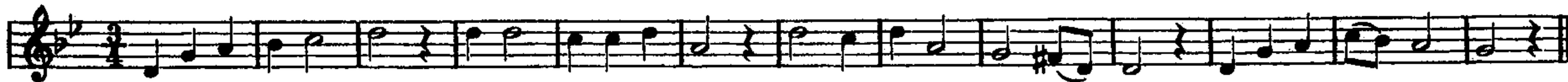

270. *Jiné čtení a pění*

Šla Kača pro vo - du k bí - lé - mu Duna - ju, ja, šla Ka - ča pro vo - du k bílému Du - na - ju.

[: Šla Kača pro vodu
k bílému Dunaju, :]

Kavky-li letíja,
či Turci běžíja?

Šli do třetích dveří,
tam Kačenka leží.*)

[: postřetla tam Turky,
podala jim ruky. :]

Kavky neletíja,
než Turci běžíja.

Tak celá červená,
jak by živá byla.

Hned domů běžala,
rukama čapkala.

Turek na dvůr jede,
běžte mu otvírat.

Zlatý pás odpásal,
Kačenku opásal.

Bože milý dobrý,
co sem udělala?

A ja budu sama
v komoře umírat.

Zlatý prstének sňal,
na její prst ho dal.

Psaní za psaním šlo,
až Kačenky došlo.

Do komory vběhla
a do truhly lehla.

Na krk její bílý
dal drahé gorály.

Tatínek čte psaní
celý zarmúcený.

Turek s koňa skočil,
do světnice vkročil.

Dal jí truhlu dělat
z samého brámore:

Tatičku můj milý,
co vy to čtete,
že nad tím plačete?

Dař Pán Bůh, máti má!
Co dělá Kače má,
že mne tu nevíta?

Tu máš, má panenko,
tu máš svú komoru.

A jak nemám plakat,
dyž tě mám Turku dat?

Kačenka umřela,
jak byla neděla.

Dal jí zvonit hrany
na patery strany,
až se rozlíhalo
po Tureckej zemi.

Turku škaredému,
pohanu čírému.

A tam ona leží,
u tych bočních dveří.

Turek z brány jede,
milá z komory jde.

Turkova nebudu,
radši z náhla umřu.

Turek na to nedal,
jen Kačenky hledal.

Sproved' tě Kristus Pán
do tureckej země,
abys sa nevrátil
jak si živ už ke mně!

Dajte truhlu dělat,
dyž pojede Turek,
já budu umírat.

Šli do prvních dveří,
tam Kačenky není.

Nahoru vyběhla,
okénkem vyhledla.

Šli do druhých dveří,
tam Kačenky není.

*) Katerinka leží
na marách složená,
milý, mocný Bože,
je-li to věc možná!

Bohu tě porúčím,
moja Katerličko.

Vytáh z kapce perle,
dal na její hrdlo:
Bohu tě porúčím,
má andělská perlo.

Vytáh z kapce šátek,
utřel její líčko:

Vytáh z kapce prsteň,
dal na její ruce:
Bohu tě porúčím,
mé andělské srdce.